

PATENTBESVÄRSRÄTTENS BESLUT

meddelat i Stockholm den 28 april 2011

Klagande

GS

SAKEN

Framställning enligt 72 § patentlagen

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och registreringsverkets (PRV) beslut den 21 oktober 2010
angående patent nr 0600020-2, se bilaga 1

RÄTTENS AVGÖRANDE

Patentbesvärsrätten avslår överklagandet.

EE

Postadress	Besöksadress	Telefon	Fax	Org.nr
Box 24160	Karlavägen 108	08-450 39 00	08-783 76 37	202100-3971
104 51 Stockholm				

YRKANDE M.M.

GS har i Patentbesvärsrätten vidhållit sin begäran om förklaring enligt 72 § patentlagen (PL).

Till grund för sin talan har han, som det får förstås, åberopat att han iakttagit all omsorg som betingats av omständigheterna för att betala den ifrågavarande årsavgiften i rätt tid samt att han erlagt vad han trodde var årsavgiften så snart han uppmärksammats på att hans patent hade förfallit.

Han har till utveckling av sin talan, utöver vad som åberopats i PRV, anfört i huvudsak följande.

Han uppmärksammade att årsavgiften inte hade betalats mycket snart efter det att patentet förfallit och han betalade då (den 5 oktober 2010) vad han trodde var årsavgiften (1 000 kr) för sitt patent. Han hade vid detta tillfälle dessvärre inte kunskap om att PRV tog ut 1 000 kr i avgift för att handlägga hans begäran, något som PRV inte hade upplyst honom om. Han sammanblandade därför gällande avgifter. Så snart detta stod klart för honom betalade han emellertid in ytterligare 1 440 kr i årsavgift med förhöjning till PRV.

PRV har inte beaktat omständigheterna i ärendet och då särskilt sjukdomsbilden samt att det enligt proportionalitetsprincipen skulle drabba honom orimligt hårt att gå miste om sitt patent som följd av att han vid ett tillfälle missat att betala årsavgiften i tid. Han har i jämförelse med ett större företag inte resurser för att på samma sätt kunna bevaka sina patent. Det ligger ett mycket omfattande och gediget arbete bakom det förfallna patentet. Härutöver har framtagandet av patentet kostat cirka 100 000 kr. Han har för avsikt att inom en snar framtid gå i pension och har i samband därmed planerat att sälja sitt patent för att trygga sin pension. Mot bakgrund av det anförda är den uteblivna betalningen av årsavgiften att anse som ett isolerat misstag som utgör grund för förklaring enligt 72 § PL.

SKÄL

Enligt vad utredningen visar ingavs ansökan om förevarande patent den 5 januari 2006. Den femte årsavgiften för patentet, vilken uppgick till 1 200 kr, skulle i enlighet med reglerna om betalning av årsavgift i 41 § PL, därför ha betalats den 31 januari 2010, eller senast den 31 juli 2010 med förhöjning. (Beträffande årsavgifternas storlek, se 46 § patentkungörelsen [1967:838] samt avdelning B i bilagan till denna). Eftersom den femte årsavgiften med förhöjning inte betalades senast den 31 juli 2010 var patentet i enlighet med 51 § PL förfallet från och med den 6 januari 2010.

Frågan i målet är om det var rätt av PRV att inte bevilja GS:s ansökan om förklaring enligt 72 § 1 st. PL.

De grundläggande förutsättningarna för att en förklaring enligt 72 § PL ska kunna meddelas är enligt bestämmelsens första stycke att sökanden inom två månader från det att förfallet upphörde, dock senast inom ett år från fristens utgång, dels ansöker om förklaring, dels betalar fastställd förklaringsavgift om för närvarande 1 000 kr, dels vidtar den eller de åtgärder som förklaringen avser, i förevarande fall erlägger den förfallna årsavgiften. Dessa frister är absoluta och kan i princip inte förlängas eller göras till föremål för en förklaring enligt 72 § patentlagen (se t.ex. Patentbesvärsträttens avgörande i mål nr 05-395).

Av handlingarna i målet framgår att GS i skrift till PRV daterad den 12 augusti 2010 själv uppgett att han samma dag fått besked av PRV om att patentet hade förfallit på grund av utebliven betalning av årsavgift. Vidare framgår att PRV därefter, den 24 augusti 2010, kontaktade honom och upplyste dels om att patentet hade förfallit, dels om möjligheten att göra en framställning enligt 72 § PL. Slutligen har PRV i en skrift till GS av den 6 september 2010 angett de olika förutsättningarna för en förklaring enligt 72 § PL samt förklaringsavgiftens storlek. Fristen för att vidta de i 72 § PL föreskrivna åtgärderna löpte således ut i vart fall senast den 24 oktober 2010, dvs. två månader efter att PRV kontaktat GS med besked att patentet förfallit.

Enligt vad utredningen i målet visar betalade GS den 1 oktober 2010, dvs. inom den föreskrivna fristen, 1 000 kr till PRV, men övriga i bestämmelsen föreskrivna avgifter betalades först efter fristens utgång, den 17 december 2010. Samtliga i 72 § 1 st. PL föreskrivna åtgärder vidtogs därmed inte av GS inom föreskriven tid. Redan av denna anledning saknas därför förutsättningar för förklaring enligt 72 § PL.

Med hänsyn till det ovan anförda angående den föreskrivna fristens karaktär, medför de omständigheter som GS angett till stöd för att han inte erlagt årsavgiften inom den stadgade tidsfristen, inte att PRV:s avslagsbeslut ska undanröjas.

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE, se bilaga 2 (Formulär B)

I avgörandet har deltagit patenträttsråden Jeanette Bäckvall, ordförande, Håkan Sandh och Stefan Svahn samt adjungerade ledamoten Jon Bergman, referent. Enhälligt.